

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 21002

гр. София, 27.05.2026 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в**  
закрито заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Димитрова**

като разглежда дело номер **5263** по описа за **2026** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

На 26.05.2026 г. от В. Г. П., ЕТ „Стар ИГП – В. П.“, чрез адв. Р. Г. от САК е постъпило  
заявление, с което е поискано съдът да отмени разпореждането си от 21.05.2026 г.,  
постановено по настоящото дело и да се произнесе във възможно най-кратки срокове по  
направените със подаденото на 20.05.2026 г. заявление.

Така направеното искане е с правно основание чл.253 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Съдът, като прецени искането, приема следното:

С Определение №18954/16.05.2026 г., постановено по настоящото дело, съдът се е произнесъл по  
направеното от ищцата искане за допускане на обезпечение на предявения отрицателен  
установителен иск по чл.292 АПК, като е спрял на основание чл. 293, ал. 4 АПК изпълнението на  
влязлата в сила Заповед №Р.-РД09-243/17.10.2022 г. на Кмета на Район "В."- СО до  
приключването с окончателен съдебен акт на производството по предявения от В. Г. П., ЕТ „Стар  
ИГП – В. П.“ срещу Кмета на Район „В.“ 9 СО иск с правно основание чл. 292 от АПК.

Уведомена за определението на 18.05.2026 г., със заявление от 20.05.2026 г. ищцата е поискала  
съдът да разпорежи изрично, както било поискано в заявлението от 15.05.2026 г., връщане на  
отнетото държане на имота до приключване на производството по предявения иск с окончателен  
съдебен акт, тъй като районната администрация отказала да стори това. В условията на  
евентуалност е поискано тълкуване дали така разпореденото спиране на изпълнението следва да  
включва задължение на ответника да върне отнетото от ищцата държане на имота. Така  
направените искания са за допълване на определението и за неговото тълкуване. Постановяването  
на допълнителен съдебен акт е уредено в разпоредбата на чл.176 АПК, а за тълкуването, на  
основание чл.144 АПК е приложима разпоредбата на чл.251 ГПК. Доколкото и в двете разпоредби  
/чл.176, ал.2 и чл.251, ал.3 ГПК/ е предвидено, че съдът съобщава на насрещната страна за  
направеното искане, като ѝ предоставя срок за отговор, с разпореждането от 21.05.2026 г. е  
разпоредено препис от заявлението да се изпрати на другата страна за становище в едноседмичен  
срок от уведомяването. Именно отмяна на това разпореждане се иска.

При така установеното съдът намира от правна страна, че искането е допустимо, като предявено

от надлежна страна и по отношение на акт, който попада в приложното поле на чл.253 ГПК, тъй като не слага край на делото и може да бъде отменен от съда, който го е постановил.

Разгледано по същество, същото обаче е неоснователно. Съгласно посочената разпоредба на чл.253 ГПК актовете, попадащи в тази хипотеза, могат да бъдат отменени от съда, който ги е постановил при изменение на обстоятелствата, грешка или пропуск. В настоящия случай не е налице нито едно от тези основания. Както се каза по-горе, при направено искане за допълване на съдебен акт или за неговото тълкуване разпоредбите на чл.176, ал.2 и чл.251, ал.3 ГПК предвиждат, че съдът съобщава на насрещната страна за направеното искане, като ѝ предоставя срок за отговор. Именно в изпълнение на тези разпоредби е постановено разпореждането, чиято отмяна се иска. Следователно съдът не е допуснал грешка или пропуск. Вярно е, че се иска допълване и тълкуване на определение, с което е допуснато обезпечение на предявения иск, но процесуалните норми на ГПК и АПК не предвиждат различни от предвидените в чл.176, ал.2 и чл.251, ал.3 ГПК задължения за уведомяване и срокове за отговор. Т.е. в тези разпоредби, или в други такива, не е предвидено, че при искане за допълване или тълкуване на определение, с което е допуснато обезпечение на предявения иск, насрещната страна не се уведомява и не ѝ се дава срок за отговор. Никъде не е предвидено, че съдът дължи незабавно произнасяне в тези хипотези. Предвид това и като е постановил разпореждането си именно в изпълнение на задължението си за уведомяване на насрещната страна и предоставяне на законопредвидения срок за отговор, съдът не е допуснал пропуск или грешка, които да бъдат отстранени чрез отмяна на разпореждането.

С оглед изложеното искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното съдът

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Г. П., ЕТ „Стар ИГП – В. П.“, направено в постъпило на 26.05.2026 г. заявление чрез адв. Р. Г. от САК за отмяна на основание чл.253 ГПК, вр. чл.144 АПК на Разпореждането от 21.05.2026 г., постановено по настоящото дело, с което е разпоредено препис от постъпилото на 20.05.2026 г. заявление да се изпрати на насрещната страна за становище в 7-дневен срок от уведомяването.

Определението не подлежи на обжалване.

На основание чл.138, ал.3 АПК на ищцата да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: